

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoPr/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123202590
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:2123202590.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A., B., so sídlom C., B. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného SOPKO LEGAL s.r.o., so sídlom Trnava, Paulínska 7523/24, IČO: 47 631 741 proti žalovanej D. E. F. G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, zastúpenej JUDr. Katarínou Galovou, advokátkou, Piešťany, E. Belluša 10 o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. NM-10Cpr/11/2023-37 zo dňa 27. júla 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi mobilný telefón iPhone 11 Pro 64GB Midnight Green, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXX s prideleným telefónnym číslom XXXX XXX XXX a motorové vozidlo Volvo XC90, EČV: E., VIN číslo: H. spolu s 2 kľúčmi od vozidla, osvedčením o evidencii časť I., dokladmi o vykonaní emisnej kontroly a technickej kontroly vozidla a spolu s palivovou kartou CCS č. XXXXXXXXXXXXXXXX p o t v r d z u j e s tým, že strany sporu týmto poučuje, že sa môžu jedna proti druhej domáhať žalobou vo veci samej určenia svojho vlastníckeho práva k predmetným veciam, ich vydania, prípadne sa konanie vo veci samej môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi notebook Dell Inspiron 15 3000 Win 10 s + 1 TB disk Windows 10 m e n í tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi a) Notebook Dell Inspiron 15 3000 Win 10 s + 1 TB disk Windows 10, b) Mobilný telefón iPhone 11 Pro 64GB Midnight Green, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXX s prideleným telefónnym číslom XXXX XXX XXX a c) Motorové vozidlo Volvo XC90, EČV: E., VIN číslo: H. spolu s 2 kľúčmi od vozidla, osvedčením o evidencii časť I., dokladmi o vykonaní emisnej kontroly a technickej kontroly vozidla a spolu s palivovou kartou CCS č. XXXXXXXXXXXXXXXX, a to do 3 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia /výrok I./ a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % /výrok II./.

2. Na odôvodnenie tohto uznesenia súd uviedol, že žalobca podaným návrhom žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanej uloží povinnosť vydať mu vyššie uvedené veci. Návrh

odôvodnil tým, že žalovaná ku dňu skončenia pracovného pomeru u žalobcu uvedené hnutelné veci napriek opakovaným ústnym i písomným výzvam žalobcu žalobcovi neodovzdala, a to ani sčasti. Zo správania žalovanej je evidentné, že ich vydať ani nemieni, čo žalovaná žalobcovi ústne zdôraznila. Hnutelné veci sú potrebné na riadny výkon podnikateľskej činnosti žalobcu, pričom vzhľadom na to, že doposiaľ neboli žalobcovi vydané, nemožno ich ani odovzdať inému zamestnancovi žalobcu za účelom plnenia jeho pracovných úloh namiesto žalovanej. Žalobca je nútený znášať náklady na daň z motorových vozidiel, hoci predmetné motorové vozidlo de facto nemá možnosť na podnikanie využívať. Žalobca je nútený znášať náklady na hlasové a dátové služby u mobilného operátora za využívanie SIM karty (toho času žalovanou na súkromné účely), ktorej bolo pridelené telefónne číslo XXXX XXX XXX. Žalobca má za to, že bez nariadenia neodkladného opatrenia je jeho užívacie právo k hnutelným veciam bezprostredne ohrozené a porušované, a to neoprávneným zadržívaním hnutelných vecí zo strany žalovanej, čím sa táto užívaním hnutelných vecí bezdôvodne obohacuje. Bez nariadenia neodkladného opatrenia je výkon vlastníckeho práva žalobcu k hnutelným veciam bezprostredne ohrozený, a je dôvod, aby mu súd poskytol ochranu. V dôsledku nemožnosti užívania hnutelných vecí je žalobca nútený zabezpečovať si svoje potreby alternatívne, čím mu kontinuálne vznikajú ďalšie náklady a ďalšia škoda. Žalobca spolu s návrhom predložil súdu listinné dôkazy, a to pracovnú zmluvu uzatvorenú dňa 27.02.2006 medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnancom, dohodu strán sporu o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.08.2022, predžalobnú výzvu zo dňa 18.04.2023 adresovanú právny zástupcom žalobcu žalovanej o vydanie vecí - predmetu tohto neodkladného opatrenia, osvedčenie o evidencii - časť II. (technický preukaz) vozidla, ktorého vydania sa žalobca týmto neodkladným opatrením domáha, faktúru č. XXXXXXXXXX preukazujúcu zakúpenie predmetného notebooku žalobcom, výzvu zo dňa 29.03.2023 na vydanie predmetných hnutelných vecí adresovanú žalobcom žalovanému doručenú žalovanej dňa 25.04.2023.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 332 ods. 1 a § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Uviedol, že žalobca preukázal prítomnosť naliehavého právneho záujmu a nevyhnutnosť upraviť pomery medzi sporovými stranami, nakoľko je zrejmé, že žalovaná zadržíava hnutelné veci patriace žalobcovi. Žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal vlastnícke právo k predmetným veciam, a preto mu prináleží i právo s nimi disponovať, pričom zo strany žalovanej dochádza k porušovaniu tohto práva ich neoprávneným zadržívaním. Žalobca sa svojím návrhom dôvodne a oprávnene domáha vydania predmetných vecí od žalovanej. V nadväznosti na uvedené súd nariadil neodkladné opatrenie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Súd žalobcovi neuložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, a to z dôvodu, že nariadeným neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaná. Poukázala na to, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadne hmotnoprávne ustanovenia, na základe ktorých a akému hmotnoprávnemu právu (nároku) žalobcu sa rozhodol poskytnúť nariadením neodkladného opatrenia ochranu. Z návrhu žalobcu vyplýva, že žalobca podal návrh pôvodne na Okresný súd Trnava (miestne nepríslušný súd) a napadnuté uznesenie vydal Okresný súd Trenčín (po postúpení veci Okresným súdom Trnava). Návrh žalobkyne súd posúdil ako návrh vo veci, ktorá zakladá kauzálnu príslušnosť súdu podľa § 23 písm. c) CSP - t.j. že ide o individuálny pracovnoprávny spor a vec prideliť do súdneho registra občianskoprávnej agendy „Cpr“. Žalovaná má za to, že napadnutým uznesením a konaním, ktoré mu predchádzalo, prvoinštančný súd porušil právo žalovanej na zákonného sudcu, keď o neodkladnom opatrení rozhodol nezákonný sudca. V danom prípade sa totiž nejedná o individuálny pracovnoprávny spor, pričom súd bol povinný kauzálnu príslušnosť skúmať počas celého konania. Z návrhu žalobcu a z predložených dôkazov (pracovná zmluva, dohoda o skončení pracovného pomeru) vyplýva iba skutočnosť, že žalobca (ako zamestnávateľ) a žalovaná (ako zamestnanec) mali uzatvorený pracovný pomer od 01.03.2006, ktorý bol ukončený dohodou ku dňu 31.08.2022. Žalobca sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia (podaným na

súd 04.05.2023 bez podania žaloby vo veci samej) domáhal vydania hnutelných vecí tvrdiac, že ním označené veci sú v jeho vlastníctve a že boli odovzdané žalovanej do užívania za účelom plnenia jej pracovných úloh v rámci pracovného pomeru a že ich žalovaná po ukončení pracovného pomeru neodovzdala a neoprávnene zadržuje. Žalobca sa odvolával výlučne na ochranu hmotnoprávneho nároku podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nie na ochranu podľa Zákonníka práce, ktorý upravuje právny režim individuálnych pracovnoprávnych vzťahov, a teda aj zverenie vecí zamestnancovi na plnenie pracovných úloh v rámci pracovného pomeru. Žalobca nijako svojím návrhom a predloženými dôkazmi neosvedčil, že hnutelné veci ním označené a) existujú ku dňu podania návrhu a sú jeho vlastníctvom, b) boli odovzdané/zverené žalovanej v súvislosti s plnením pracovných úloh zamestnanca v rámci pracovného pomeru (túto skutočnosť žalovaná popiera). Žalobca dokonca v návrhu ani len neopísal kedy, akým spôsobom, a za akých ďalších okolností boli hnutelné veci odovzdané a zverené žalovanej počas pracovného pomeru. Dôkazom toho, že hnutelné veci neboli žalovanej zverené v rámci pracovného pomeru na plnenie pracovných úloh je aj samotná skutočnosť, že žalobca vyzýva žalovanú na vrátenie vecí prvýkrát až dňa 29.03.2023, t.j. cca 7 mesiacov po skončení pracovného pomeru a v čase kedy medzi E. G. (štatutárom a spoločníkom žalobcu) a žalovanou ako manželmi prebiehajú viaceré súdne konania (o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode; o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu). Z návrhu žalobcu preto nebolo nijako osvedčené, že v danej veci ide o individuálny pracovnoprávny spor, ktorý by zakladal kauzálnu príslušnosť podľa § 23 písm. c) CSP. Žalovaná ďalej zdôraznila, že žalobca podal návrh viac ako 8 mesiacov po skončení pracovného pomeru a bez podania žaloby o vydanie vecí. Bez rozumného dôvodu (a jeho vysvetlenia v návrhu) bol žalobca pri ochrane svojho práva o ktorom tvrdí, že mu patrí, niekoľko mesiacov pasívny, a namiesto žaloby vo veci samej podal po 8 mesiacoch návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Uvedená skutočnosť je významná pre nenaplnenie základného predpokladu na nariadenie neodkladného opatrenia

- osvedčenie potreby „bezodkladne“ upraviť pomery. V danom prípade podľa tvrdení žalobcu dochádzalo k zásahu do jeho údajného vlastníckeho práva k veciam, už ukončením pracovného pomeru žalovanej, t.j. od 01.09.2022, a žalobkyňa nevykonala žiadne opatrenie na ochranu svojho práva, pričom právo patrí bdelym, opatrným, starostlivým, a neodkladným opatrením nemožno upravovať pomery spätne. Ďalej žalovaná poukázala na to, že návrh žalobcu obsahoval tieto procesné a hmotnoprávne nedostatky: a) notebook Dell Inspiron 15 3000 Win 10 s + 1 TB disk Windows 10 - ide o druhové označenie hnutelnej veci, teda

o nedostatočnú individualizáciu hnutelnej veci (neurčité označenie), ktorá spôsobuje nevykonateľnosť napadnutého uznesenia a listina predložená žalobcom k návrhu - faktúra

č. XXXXXXXXXX, v ktorej je vec označená len druhovo, nie individuálne, neosvedčuje vlastníctvo žalobcu k „určitej“ veci, ani to že táto vec ku dňu podania návrhu skutočne aj existovala, že bola zverená/odovzdaná žalovanej na plnenie pracovných úloh v rámci pracovného pomeru, a že ju žalovaná ku dňu podania návrhu má u seba a neoprávnene zadržuje; b) mobilný telefón iPhone 11 Pro 64 GB Midnight Green, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX s prideleným telefónnym číslom XXXX XXX XXX - ide o riadne individualizovanú vec, avšak žalobca návrhom a dôkazmi predloženými

k návrhu, neosvedčil existenciu tejto veci ku dňu podania návrhu, svoje vlastníctvo, ani to, že táto vec bola zverená/odovzdaná žalovanej pri plnení pracovných úloh v rámci pracovného pomeru, a že ju žalovaná ku dňu podania návrhu má u seba a neoprávnene zadržuje;

c) motorové vozidlo Volvo XC90, EČV: E., VIN číslo:H. spolu s dvoma kľúčmi od vozidla, osvedčením o evidencii časť I., dokladmi o vykonaní emisnej kontroly a technickej kontroly vozidla a spolu s palivovou kartou CCS

č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - ide o riadne individualizovanú vec (okrem dokladov o vykonaní emisnej a technickej kontroly a palivovej karty, ktoré nie sú riadne individualizované a výrok I písm. c) je preto v tejto časti nevykonateľný), avšak žalobca návrhom a dôkazmi predloženými k návrhu neosvedčil existenciu týchto vecí ku dňu podania návrhu, svoje vlastníctvo k týmto veciam, ani to, že tieto veci boli zverené/odovzdané žalovanej pri plnení pracovných úloh v rámci pracovného pomeru, a že ich žalovaná má ku dňu podania návrhu

u seba a neoprávnene zadržuje. Ohľadne predmetného motorového vozidla žalovaná ešte uviedla, že osvedčenie o evidencii vozidla časť II. E. XXXXXX zo dňa 27.08.2019 nie je bez ďalšieho dostatočným dôkazom o vlastníctve vozidla žalobcom. Skutočný stav vlastníctva vozidla nemusí zodpovedať s evidenčným stavom vozidla. Žalovaná ďalej namietala, že napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne zdôvodnenie. Je nepreskúmateľné, nezrozumiteľné, nespravodlivé, právne nekorektné, nepresvedčivé

a arbitrárne. Súd nevysvetlil, na základe akých skutočností tvrdených žalobcom a akých dôkazov ním predložených k návrhu mal za preukázaný „naliehavý právny záujem“, nijako sa nevysporiadal a riadne nevysvetlil pod aké rozhodné procesnoprávne ustanovenia týkajúce sa nariadenia neodkladného opatrenia zistený skutkový stav podriadil. Žalobcom žiadaný obsah neodkladného opatrenia je totožný s vecou samou. Tým, že prvoinštančný súd vyhovel návrhu a nariadil neodkladné opatrenie s obsahom totožným ako vo veci samej, kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci. Súd bol preto povinný individuálne vyhodnotiť, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov. To však súd neurobil. Prvoinštančný súd bol povinný skúmať, vyhodnotiť a zdôvodniť v konkrétnostiach daného prípadu, či je nárok (a aký) žalobcu osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné, naliehavé. Prvoinštančný súd však splnenie základného zákonného predpokladu „osvedčenie potreby bezodkladne upraviť pomery“ (§ 325 ods. 1 CSP) nijako v konkrétnostiach daného prípadu a dôkazov predložených žalobcom k návrhu nezdôvodnil. Súd prijal aj ďalší čiastkový skutkový aj právny záver, že žalobca „preukázal“ listinnými dôkazmi vlastnícke právo k predmetným veciam, a preto jej prináleží právo disponovať s nimi, pričom zo strany žalovanej dochádza k porušovaniu tohto práva ich neoprávneným zadržívaním. Okrem týchto čiastkových úvah, záverov súdu, žiadne iné, po obsahovej stránke, zdôvodnenie rozhodnutia neobsahuje. Tým súd vôbec nezdôvodnil naplnenie základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov a hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Žalovaná ďalej uviedla, že opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia nie je daná ani tvrdenou nemožnosťou odovzdania predmetných vecí inému zamestnancovi žalobcu, znášaním nákladov na daň z motorových vozidiel, na hlasové služby a dátové služby u mobilného operátora žalobcom, údajnou nutnosťou žalobcu zabezpečovať si potreby alternatívne, vznikom škody, pretože žalobca nielenže tieto svoje tvrdenia neosvedčil žiadnymi dôkazmi (hoci mohol a mal), ale nič mu nebránilo a nebráni, aby si svoje prípadné nároky uplatňoval v samostatnom konaní. Komplexným posúdením obsahu bodu 13 napadnutého uznesenia treba skonštatovať, že napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne zdôvodnenie. Ide o vadu zmätočnosti spôsobujúcu porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces. V bode 15 napadnutého uznesenia súd uviedol, že neukladá žalobcovi povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej, a to z dôvodu, že nariadeným neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov stranami sporu, pričom toto svoje rozhodnutie riadne, v intenciách zákonných požiadaviek na kvalitu zdôvodnenia rozhodnutia nezdôvodnil, a tým je napadnuté uznesenie i v tejto časti nepreskúmateľné a arbitrárne. Žalovaná žiada, aby odvolací súd v odvolacom konaní napadnuté uznesenie súdu zmenil a návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Podľa neho povinnosťou súdu prvej inštancie pri vydávaní uznesenia nie je uvádzať použitie hmotnoprávných ustanovení a tieto citovať, ale len právne posúdiť, či je nárok žalobcu dostatočne osvedčený. Pre osvedčenie nároku sú z hľadiska rozsiahlosti dokazovania kladené menej prísne podmienky, čo je na rozdiel od meritórneho rozhodovania vo veci typickou črtou konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Ak by aj bolo povinnosťou súdu prvej inštancie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vymenovať jednotlivé hmotnoprávne ustanovenia, potom za predpokladu, ak je uznesenie vecne správne, bol by tento (prípadný) nedostatok odstrániteľný v potvrdzujúcom uznesení odvolacieho súdu a nebol by dôvodom ani na zmenu a ani zrušenie uznesenia. Nesúhlasí ani s tvrdením žalovanej, že bolo porušené jej právo na zákonného sudcu. V spore o príslušnosť medzi Okresným súdom Trnava a Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej veci v uznesení sp. zn. 6Ndc/9/2023 zo dňa 31.05.2023 definitívne určil, že ide o pracovnoprávny spor. Z tohto dôvodu považujeme za nadbytočné bližšie sa vyjadrovať k argumentu žalovanej, že podľa jej názoru o pracovnoprávny spor nejde. Následne s účinnosťou od 01.06.2023 došlo k nadobudnutiu účinnosti novely CSP č. 150/2022 Z.z.. V zmysle § 24 písm. f) CSP je na konanie v individuálnych pracovnoprávných sporoch príslušný Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne. Nakoľko odvolaním napadnuté uznesenie je vydané Okresným súdom Trenčín ako súdom kauzálné príslušným podľa § 24 písm. f) CSP, nemožno účinne tvrdiť, že uznesenie vydal nezákonný sudca. Žalovaná namieta, že žalobca sa vydania hnutelných vecí domáha na základe § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nie podľa § 185 Zákonníka práce, z čoho usudzuje, že nemôže ísť o pracovnoprávny spor. Ustanovenie § 185 Zákonníka práce však upravuje zodpovednosť zamestnanca za stratu zverených predmetov. Žalobca (a ani žalovaná) však skutkovo netvrdia, že predmetné hnutelné

veci by boli stratené. V tomto konaní nejde o zodpovednosť zamestnanca za stratu hnuiteľných vecí, ale o vydanie existujúcich hnuiteľných vecí. Nakoľko ustanovenia Zákonníka neupravujú práva a povinnosti súvisiace s vydaním hnuiteľných vecí, s ohľadom na § 1 ods. 4 Zákonníka práce sa na vydanie hnuiteľných vecí subsidiárne aplikuje Občiansky zákonník. Bez ohľadu na uvedené, ak by aj žalobca hypoteticky nesprávne poukázal na iné zákonné ustanovenia, právne posúdenie vecí žalobcom by nemalo žiadny vplyv na konanie a rozhodnutie o podanom návrhu, nakoľko povinnosťou žalobcu ako strany sporu je len opísať skutkové okolnosti vecí, z ktorých si súd (bez ohľadu na právne posúdenie vecí žalobcom) vzhľadom na skutkové zistenia sám aplikuje príslušný právny predpis, t.j. vykoná si právne posúdenie vecí. Pre úplnosť dodal, že hoci žalobca ako bývalý zamestnávateľ hnuiteľné veci žalovanej nevydával na základe písomného potvrdenia v zmysle § 185 ods. 1 Zákonníka práce, tento fakt žalovanú ako bývalého zamestnanca nezbavuje povinnosti hnuiteľné veci vydať. Zotrváva na stanovisku, že žalovaná hnuiteľné veci v súčasnosti drží bez právneho dôvodu. K údajnému nepreukázaniu vlastníctva hnuiteľných vecí žalobcom poukazuje žalobca na listiny pripojené k návrhu, a to osvedčenie o evidencii vozidla dostatočne preukazujúce vlastnícky vzťah žalobcu k vozidlu a odberateľskú faktúru k notebooku. Dodatočne predkladá aj dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb a zmluve o predaji zariadenia so Slovak Telekom, a.s., ktorý obsahuje aj špecifikáciu SIM karty a telefónneho čísla, na ktorý sa vzťahuje a ktorá je totožná so špecifikáciou žalobcu. Nakoľko žalovaná účelovo popiera aj pravdivosť údajov uvedených v osvedčení o evidencii vozidla, predkladá k vozidlu aj faktúru. Žalovaná ide ad absurdum až do takých fabulácií, že (bez uvedenia konkrétneho zdôvodnenia) popiera pravdivosť údajov na osvedčení vozidla čo do osoby vlastníka vozidla (ktorý je na osvedčení o evidencii vozidla jednoznačne špecifikovaný), nakoľko skutočný stav (hypoteticky) „nemusi“ zodpovedať evidenčnému stavu vozidla. Nakoľko ale žalovaná neuvádza, komu inému by vozidlo malo patriť, je takéto popretie právne neúčinné. Tiež, ak žalovaná (bez konkretizácie okolností) odrazu tvrdí, že tieto hnuiteľné veci už neexistujú, je na žalovanej, aby uviedla konkrétne skutkové dôvody, z čoho tak usudzuje a aby následne svoje tvrdenie preukázala. Nad rámec dôkaznej povinnosti žalobcu, žalobca súdu predkladá fotografie predmetného motorového vozidla, zaparkovaného pri vstupe do areálu nového zamestnávateľa žalovanej, I. B. B., J.. Z metaúdajov fotografií je zrejme dátum ich vyhotovenia 2.10.2023. Pripája tiež aktuálne záznamy z knihy jász na základe záznamov GPS pohybu motorového vozidla, z ktorého je zrejme, že vozidlo je používané na dochádzanie žalovanej do zamestnania a že je parkované aj pri jej novom bydlisku na adrese C. A. XXXX/XX C. E.. Pokiaľ ide o existenciu mobilného telefónu a SIM karty, ktorá je s telefónom používaná, súdu predkladáme faktúru Slovak Telekom a.s. za obdobie august 2023 z ktorej je zrejme (aj) pokračujúce využívanie hlasových služieb na tejto SIM karte. Predloženými listinnými dôkazmi je preukázané, kto je nadobúdateľom a vlastníkom hnuiteľných vecí (žalobca ako zamestnávateľ), ďalej je preukázané že medzi žalobcom a žalovanou bol pracovnoprávny vzťah, a že hnuiteľné veci boli nadobúdané žalobcom počas trvania pracovnoprávneho vzťahu. Žalovaná neuviedla žiadne vlastné skutkové tvrdenie k právnemu dôvodu odovzdania hnuiteľných vecí žalovanej, a preto považujeme popretie väzby odovzdaných hnuiteľných vecí na pracovnoprávny vzťah za právne neúčinné. Na dôvodnosť podaného návrhu nemá vplyv ani to, že konateľ žalobcu je manželom žalovanej, a že medzi nimi prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, a konanie o úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu. Na dôvodnosť podaného návrhu nemá vplyv ani to, že konateľ žalobcu v týchto konaniach nevyzýval žalovanú na vydanie hnuiteľných vecí, pretože na takýto krok nebol dôvod - nakoľko nároky zo skončenia pracovného pomeru obsahovo nemôžu byť predmetom týchto konaní. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca nepreukázal neoprávnené zdržiavanie hnuiteľných vecí žalovanou. Žalovaná však čo do skutkových tvrdení ani len netvrdí, aký právny dôvod ju má podľa jej názoru oprávňovať mať hnuiteľné veci vo svojej držbe, a teda neuvádza skutočnosti, ktoré by vyvracali existenciu jej povinnosti hnuiteľné veci vydať.

7. K vyjadreniu žalobcu na svoje odvolanie sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že naďalej trvá na tom, že pred súdom prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol nezákonný sudca, teda sudca generovaný pre iné súdne oddelenie. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ndc/9/2023 z 31.05.2023 uviedla, že najvyšší súd rozhodoval kompetenčný spor medzi dvomi súdmi o určenie správnej kauzálnej príslušnosti a rozhodol, že na rozhodnutie je kauzálne príslušný Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, keď určujúcim kritériom pre rozhodnutie kompetenčného sporu bolo, do ktorého obvodu kauzálne príslušného súdu (obvodu krajského súdu) spadá inak všeobecne určený miestne príslušný súd. Najvyšší súd preto nepreskúmaval a nejudikoval svojim rozhodnutím správnosť alebo nesprávnosť zaradenia sporu do súdnej agendy individuálneho pracovnoprávneho

sporu Okresným súdom Trnava a Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom. Toto zaradenie nebolo medzi súdmi sporné, a nebolo predmetom ich kompetenčného sporu. Žalobca nepreukázal, a ani len neosvedčil, základné predpoklady individuálneho pracovnoprávneho vzťahu v konkrétnostiach daného prípadu, čo bolo žalovanou uvedené už v odvolaní. Žalovaná ihneď pri prvom procesnom úkone namietla a naďalej namieta, že sa nejedná o pracovnoprávny spor a teda v spore mal rozhodovať sudca pre súdne oddelenie registra "C", nakoľko do súdneho registra „C“ sa zapisuje žaloba a návrh na začatie konania v sporovej veci občianskoprávnej povahy, ak sa nezapisujú do iného súdneho registra. Ďalej žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie žalobcovi neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej a zároveň súd prvej inštancie nepoučil žalovanú vo výroku napadnutého rozhodnutia podľa § 337 ods. 1 CSP o možnosti podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch

s tým spojených, napriek tomu, že žalovanú zaviazal na splnenie povinnosti (bez vykonaného dokazovania). Súd prvej inštancie náležite nárok uplatnený návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia hmotnoprávne ani procesnoprávne neposúdil a neodôvodnil, hoci ako žalovaná v odvolaní uviedla, v danom prípade má napadnuté uznesenie rovnaké účinky ako meritórne rozhodnutie vo veci samej. Súd prvej inštancie ani vecne neodôvodnil splnenie predpokladov pre vydanie veci a pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení bez žaloby vo veci samej na vydanie veci. Súd prvej inštancie rezignoval na odôvodnenie svojho rozhodnutia

a svojvoľne nariadil neodkladné opatrenie bez toho, aby mal splnené zákonné predpoklady pre vyhoviecie návrhu na vydanie veci, a aby mal osvedčené, že žalobcovi svedčí konkrétne hmotné právo na vydanie veci, keďže na ustálenie tejto právnej otázky je nevyhnuté vykonanie dokazovania vo veci samej, t.j. súd prvej inštancie nemal osvedčený právny titul na vydanie veci v čase rozhodnutia. Ďalej žalovaná uviedla, že z charakteru označených vecí

- počítač, mobilný telefón, motorové vozidlo - vyplýva, že ide o veci, ktoré môžu slúžiť aj osobnej potrebe fyzickej osoby (teda nielen v súvislosti s výkonom pracovných úloh). Do úvahy v danom prípade už v čase podania návrhu žalobcom prichádzalo aj vlastníctvo fyzickej osoby (žalovanej), nielen právnickej osoby - žalobcu. Žalobca zamĺchal podstatné okolnosti, že v danej veci ide o sporné majetkové (vlastnícke) práva k označeným veciam medzi E. G. (konateľ spoločnosti žalobkyne) a žalovanou, ktorí sú manželmi, a prebiehajú medzi nimi viaceré súdne konania. Neosvedčenie vlastníckeho práva žalobcu

k predmetným veciam nasvedčuje aj čas podania návrhu na neodkladné opatrenie, keď žalobca ako údajný vlastník vecí, až 8 mesiacov po skončení pracovného pomeru žalovanej

a až po tom, ako prebiehajú medzi E. G. a žalovanou súdne konania, v ktorých žalovaná žiada od E. G. prepis motorového vozidla v evidencii vozidiel na svoju osobu a zosúladenie tak evidenčného stavu so skutočným stavom vlastníctva, podáva návrh na vydanie neodkladného opatrenia bez podania žaloby vo veci samej. Žalovaná trvá na tom, že žalobca v návrhu, a súd vo výroku napadnutého uznesenia, riadne neindividualizovali notebook, ktorý žiada žalobca vydať. V tejto časti je návrh nedôvodný a výrok napadnutého uznesenia nevykonateľný. Žalobca ani dodatočne, vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, nedoplnil údaje k individualizácii veci, ale iba opakovane predložil tú istú faktúru, ktorú predložil aj k návrhu a z ktorej nevyplýva, o aký konkrétny notebook sa jedná (ide iba

o druhové označenie), a nevyplýva z nej ani kto vec prevzal a zaplatil. Pokiaľ ide o vydanie motorového vozidla VOLVO a telefónu so SIM kartou, jedná sa o vlastnícky spor medzi manželmi, a to E. G., ktorý je aj konateľom a spoločníkom žalobcu a žalovanou. Počas partnerského a manželského vzťahu so žalovanou E. G. daroval žalovanej veci, ktoré podľa svojej povahy mali slúžiť osobnej potrebe žalovanej alebo pre potreby rodiny

a starostlivosti o spoločné maloleté dieťa, pričom tieto veci, ktoré patria žalovanej si E. G. zahŕňal účelovo do účtovníctva žalobcu a skresľujúco eviduje ako majetok žalobcu napriek tomu, že právny titul ich nadobudnutia a odovzdania do užívania žalovanej bol iný. Žalovaná trvá na tom, že žalobca neosvedčila ani nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov, neosvedčil že požadované veci nevyhnutne potrebuje (8 mesiacov mu neprekážalo, že veci nemá od žalovanej odovzdané), a neosvedčil ani inú hrozbu, pre ktorú by mohla byť exekúcia ohrozená. Evidencia vozidla v účtovníctve žalobcu je nezákonná, a žalovaná tvrdí, že je vlastníčkou motorového vozidla VOLVO, ktoré jej bolo darované v roku 2016 a ktoré užívala a slúžilo pre potreby rodiny a v starostlivosti o maloletého syna. Na základe vyššie uvedeného žalovaná trvá na opodstatnenosti odvolacích dôvodov a žiada, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacích návrhov žalovanej uvedených v odvolaní.

8. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovanej, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi mobilný telefón a motorové vozidlo ako vecne správne potvrdiť a podľa § 388

CSP vo výroku I. o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi notebook zmeniť a v tejto časti návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, a to z týchto dôvodov:

9. V prvom rade je potrebné sa vyjadriť k odvolacej námietke žalovanej, že vo veci rozhodol nezákonný sudca, keď predmetná vec mala byť zapísaná na súde prvej inštancie do registra C a nie do registra Cpr ako individuálny pracovný spor, ktorým táto vec nie je. Ako správne poukázal vo svojom vyjadrení k odvolaní žalovanej žalobca, v predmetnej právnej veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky spor medzi súdmi prvej inštancie o príslušnosť. Žalobca podal svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresný súd Trnava, ktorý vec postúpil Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom /teraz po zmenách v tzv. súdnej mape vykonaných okrem iného zákonom č. 150/2022 Z.z. Okresný súd Trenčín/ s tým, že sa jedná o individuálny pracovnoprávny spor a žalovaná ako zamestnanec má evidovaný trvalý pobyt v obvode Krajského súdu v Trenčíne, v rámci ktorého je kauzálny príslušným na rozhodovanie vo veciach individuálnych pracovnoprávných sporoch Okresný súd Nové Mesto nad Váhom. Posledne menovaný súd s postúpením veci nesúhlasil a spor o príslušnosť predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Ten uznesením sp. zn. 6Ndc/9/2023 zo dňa 31. mája 2023 rozhodol, že na prejednanie predmetnej veci je príslušný Okresný súd Nové Mesto nad Váhom. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia jasne vyplýva, že predmetnú vec posudzoval ako individuálny pracovnoprávny spor, v ktorom sa žalobca z dôvodu ukončenia pracovného pomeru žalovanej u neho domáha od žalovanej vydania huteľných vecí, ktoré mu patria a boli žalovanej odovzdané do užívania za účelom plnenia pracovných úloh /bod 12. odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu/. Odvolací súd tak má zato, že v predmetnej právnej veci najvyšší súd v rámci svojej kompetencie vyslovil pre všetky súdy konajúce v tejto veci kauzálny záväzný právny záver, že predmetná vec je individuálnym pracovnoprávnym sporom. Predmetná právna vec tak bola správne na súde prvej inštancie zapísaná náhodným výberom elektronickej podateľne sudcovi, ktorý podľa rozvrhu práce koná a rozhoduje vo veciach registra Cpr / individuálne pracovnoprávne spory/ a tento je preto zákonným sudcom v tejto veci.

10. Čo sa týka ďalších odvolacích námietok žalovanej, tieto v zásade vychádzajú z nepochopenia inštitútu neodkladného opatrenia, ktorý je procesnoprávnym inštitútom a pre jeho nariadenie postačuje mať základné zákonné podmienky za osvedčené, nie preukázané. Vzhľadom na uvedené nepovažuje odvolací súd za pochybenie tú skutočnosť, že v predmetnej právnej veci napadnuté rozhodnutie súd prvej inštancie neodôvodnil s poukazom na hmotnoprávne zákonné ustanovenia. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva. Poskytuje sa ním v zásade procesnoprávna ochrana hmotnoprávnym nárokom, pre ktorých súdne uplatnenie, aj v prípade, že jeho obsah by bol totožný s výrokom rozhodnutia vo veci samej, nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej. Z tohto pohľadu je potrebné, aby konajúci súd odôvodnil jeho použitie z hľadiska naplnenia podmienok procesného práva /CSP/, pričom postačuje, ak hmotnoprávny nárok, ktorému tým poskytuje súdnu ochranu len pomenuje, vyhodnotí, bez potreby citácie hmotnoprávných zákonných ustanovení a subsumpcie osvedčeného skutkového stavu pod ne.

11. Pokiaľ ide o naplnenie procesnoprávných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia v tejto právnej veci, má odvolací súd za to, že tieto boli v zásade naplnené. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdil, že je vlastníkom tam označených huteľných vecí a že tieto poskytol do užívania za účelom plnenia pracovných úloh žalovanej, ktorá mu po skončení pracovného pomeru tieto huteľné veci, napriek viacerým výzvam, nevrátila a zadržáva ich. Na osvedčenie svojich tvrdení predložil aj príslušné listiny, ktoré vyhodnotil súd prvej inštancie.

12. Uvedené skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná v podanom odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia nerozporovala. Neuvedla sama vlastné skutkové tvrdenia, ktorými by poprela vlastnícke právo žalobcu k predmetným huteľným veciam, poprela ich odovzdanie žalobcom svojej osobe, či poprela tvrdenia žalobcu, že mu ich neoprávnene zadržuje a na jeho výzvy mu ich nevydala. Podstata odvolacích námietok voči uvedeným skutkovým tvrdeniam žalobcu bola v tom, že žalobca podľa žalovanej nepreukázal, neosvedčil, že je vlastníkom týchto huteľných vecí, že ich žalovanej v rámci pracovnoprávneho pomeru odovzdal, že tieto stále existujú a že ich má v dispozícii ona.

13. Za takéhoto stavu odvolacej argumentácie žalovanej má aj odvolací súd z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za to, že žalobca je vlastníkom predmetných huteľných vecí, tieto odovzdal žalovanej za účelom plnenia jej pracovných úloh a ona mu tieto nevrátila po skončení pracovného pomeru a stále ich zadržáva. Uvedené

nerozporované skutkové tvrdenia žalovaného svedčia o jeho vlastníckom práve a o neoprávnenom zásahu žalovanej doň. Žalobca má ako vlastník právo na vydanie týchto vecí od žalovanej.

14. To, že si žalobca toto právo uplatňuje vo forme neodkladného opatrenia a nie žalobou vo veci samej, nie je žiadnou vadou. Je vecou žalobcu aký právny prostriedok ochrany svojho vlastníckeho práva zvolí. Ako už bolo uvedené, žalovanej toto neodkladné opatrenie nijako nebráni v uplatnení jej prípadných vlastných nárok na predmetné hnutelné veci samostatnou žalobou.

15. Čo sa týka ďalšej podmienky nariadenia neodkladného opatrenia - existencie skutočnosti odôvodňujúcej potrebu neodkladnej úpravy pomerov, aj tu odvolací súd poukazuje na skutkové tvrdenia žalobcu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca tvrdil, že hnutelné veci sú potrebné na riadny výkon jeho podnikateľskej činnosti, nemôže ich odovzdať inému zamestnancovi za účelom plnenia jeho pracovných úloh namiesto žalovanej, je nútený znášať náklady na daň z motorových vozidiel, hoci predmetné motorové vozidlo

de facto nemá možnosť na podnikanie využívať, je nútený znášať náklady na hlasové a dátové služby u mobilného operátora za využívanie SIM karty žalovanou na súkromné účely a bez nariadenia neodkladného opatrenia je tak jeho užívacie právo k hnutelným veciam bezprostredne ohrozené a porušované neoprávneným zadržaním hnutelných vecí zo strany žalovanej, čím sa táto užívaním hnutelných vecí bezdôvodne obohacuje. Ani tieto skutkové tvrdenia žalovaná v podanom odvolaní nijako nerozporuje vlastnými skutkovými tvrdeniami a opätovne argumentuje len nepreukázaním, neosvedčením vyššie uvedenej podmienky nariadenia neodkladného opatrenia. Aj tu má preto odvolací súd za to, že žalobca osvedčil existenciu takých skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov požadovaných neodkladným opatrením.

16. Odvolací súd preto po preskúmaní veci vyhodnotil odvolanie žalovanej ako v zásade neopodstatnené, bez opory v čase rozhodovania súdu prvej inštancie zistených skutočnostiach a v následnom právnom posúdení veci. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v čase svojho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP

a vyvodil z nich správny právny záver o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v § 220 ods. 2 CSP. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by bolo založené na skutočnostiach, ktoré neboli v konaní osvedčené a nebolo ani zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

17. Na skutkové tvrdenia žalovanej, ktorými táto rozporuje skutkové tvrdenia žalobcu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktoré žalovaná uviedla až vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu na svoje odvolanie odvolací súd neprihliadal, keď strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas a tieto včas uplatnené nie sú, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania /§ 153 CSP/.

18. Za jedinú dôvodnú odvolaciu námietku žalovanej považuje odvolací súd tú, v ktorej žalovaná označuje návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a tým aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým mu vyhovel, za nedostatočne odôvodnené pokiaľ ide o žalobcom požadovaný notebook Dell Inspiron. Žalobca vo svojom návrhu a ani súd prvej inštancie vo svojom napadnutom rozhodnutí, túto hnutelnú vec neindividualizovali takým spôsobom, aby ju nebolo možné zameniť s inou, druhovo totožnou, vecou. Samotné označenie notebooku jeho výrobcom, či jeho operačným programom, nepostačuje. Je potrebné uviesť výrobné číslo alebo iné špecifikáciu, ktorá umožní túto hnutelnú vec odlíšiť od iných takýchto notebookov. V tomto zmysle je preto návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nedostatočný a výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým žalovanej ukladá povinnosť túto hnutelnú vec vydať žalobcovi je nevykonateľný.

19. Na základe uvedených záverov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi mobilný telefón iPhone 11 Pro 64GB Midnight Green, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXX s prideleným telefónnym číslom XXXX XXX XXX a motorové vozidlo Volvo XC90, EČV: E., VIN číslo: H. spolu s 2 kľúčmi od vozidla, osvedčením o evidencii časť I., dokladmi o vykonaní emisnej kontroly a technickej kontroly vozidla a spolu s palivovou kartou CCS č. XXXXXXXXXXXXXXXX ako vecne správny potvrdil a

uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi notebook Dell Inspiron 15 3000 Win 10 s + 1 TB disk Windows 10 zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti sa zamieta.

20. Keďže predmetným nariadeným neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami /§ 336 CSP/ súd prvej inštancie správne žalobcovi napadnutým rozhodnutím neuložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Na druhej strane ale súd prvej inštancie opomenul strany sporu poučiť o možnosti podať žalobu vo veci samej. /§ 337 CSP/. Preto odvolací súd vo výroku I., ktorým potvrdzuje nariadené neodkladné opatrenie o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi mobilný telefón a motorové vozidlo doplnil aj o toto poučenie. Strany sporu sa môžu jedna proti druhej domáhať žalobou vo veci samej určenia svojho vlastníckeho práva k predmetným veciam, ich vydania, prípadne sa konanie vo veci samej môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

21. Keďže odvolací súd v časti zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP aj o náhrade trov celého konania a to podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Keďže ani jedna zo strán nemala v konaní plný úspech odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).